טיפוגרפיה עם AI

איך מקבלים כותרות עבריות עם אותיות שנבנו במיוחד, ולא עוד פונט מוכן

סמארט גו · המדריך לשיעור · אוקטובר 2026

מה יש כאן

1. מה השתנה, ולמה זה מעניין עכשיו
2. איזה מודל: GPT Image 2 מול ננו בננה פרו
3. בסיס השראה: הסוד של התוצאה הטובה
4. פרומפט מתמונה
5. שלוש דרכים להזין את המודל
6. לנסות, לנסות, לנסות
7. הפונט שלך כנקודת פתיחה
8. מתמונה לווקטור
9. בסיס ללוגו
10. זכויות יוצרים
11. מה כבר אפשר לעשות עם זה
12. ומה עדיין לא
13. פרומפטים מוכנים להעתקה
14. צ'קליסט

עד לא מזמן, טקסט עברי בתמונת AI היה מקור לצחוק. אותיות משובשות, מילים חסרות, ובמקרה הטוב פונט בסיסי ומשעמם עם קישוטים מסביב. היום זה כבר אחרת: יש מודלים שבונים אותיות עבריות חדשות, בסגנון שאת בוחרת, ומקשיבים למילים שביקשת.

זה עדיין לא חוסך את העבודה של המעצבת. צריך לבחור סגנון, לנסות שוב ושוב, ללטש באילוסטרייטור ולהחליט מה טוב. אבל זו קפיצת דרך משמעותית בכותרות, בלוגו, במדבקות ובכל מקום שבו הטיפוגרפיה היא העיצוב עצמו. **המדריך הזה מראה איך עושים את זה בפועל, צעד אחרי צעד.**

פרק 1

מה השתנה, ולמה זה מעניין עכשיו

עד לאחרונה היו שתי בעיות קבועות כשביקשנו טקסט עברי בתמונה. הראשונה: המודל השתמש ב**פונט בסיסי** שלו, ובמקום טיפוגרפיה קיבלנו כיתוב רגיל עם קישוטים מסביב. השנייה: הוא **לא הקשיב**. ביקשתי "סמארט" וקיבלתי "סמר". ביקשתי משפט, וקיבלתי חצי ממנו.



לפני: הטקסט נכון, אבל זה פשוט פונט מוכן בצבעים.



אחרי: אותו משפט, עם אותיות שנבנו במיוחד וקומפוזיציה של כותרת.

היום שתי הבעיות האלה הצטמצמו מאוד. האותיות כבר לא לקוחות מפונט קיים, והמודל כותב בדרך כלל בדיוק את מה שביקשת. זה עדיין לא מושלם, אבל זה כבר בסיס אמיתי לעבודה.

פרק 2

איזה מודל: GPT Image 2 מול ננו בננה פרו

שני המודלים החזקים ליצירת תמונות היום הם **ננו בננה פרו** של גוגל ו**GPT Image 2** של OpenAI. שניהם זמינים בפריפיק (וגם בכלים אחרים, כמו לאונרדו או ChatGPT עצמו). ברוב סוגי העבודה ההבדל ביניהם לא גדול, ורבות נשארו עם ננו בננה. **בטיפוגרפיה ההבדל עצום.**

GPT Image 2

OpenAI

- **מקשיב.** כותב את המילים שביקשת, אות אחרי אות.
- בונה אותיות חדשות, ולא נשען על פונט מוכן.
- מזהה אותיות עבריות גם כשהן שבורות ומעוצבות.
- ברירת המחדל לכל עבודה שבה הטקסט הוא העיקר.

ננו בננה פרו

Google

- **יצירתי יותר,** אבל פחות מקשיב.
- נוטה לחזור לפונט בסיסי ולהוסיף קישוטים סביבו.
- משבש או משמיט אותיות לעתים קרובות יותר.
- מעולה לתמונות, לרקעים ולעריכות, פחות לכיתוב.

הרגל שכדאי לאמץ: להריץ את שניהם. בפריפיק אפשר לבחור כמה מודלים באותה הרצה ולראות את התוצאות זו לצד זו. בטיפוגרפיה GPT ינצח ברוב המקרים, אבל לפעמים דווקא ננו בננה מפתיע. הבדיקה עולה מעט, ומלמדת הרבה.

שימי לב לגרסה: מדובר ב-**2** GPT Image. הגרסה הקודמת לא יודעת לעשות את זה, ומי שניסתה פעם ונשארה עם טעם רע, כדאי לה לנסות שוב.

פרק 3

בסיס השראה: הסוד של התוצאה הטובה

מודל טוב הוא רק חצי מהעבודה. החצי השני הוא **לתת לו בסיס להשראה**: תמונה של סגנון טיפוגרפי שאהבת, שממנה הוא ילמד את הצורה, המשקל והאופי. זה בדיוק כמו לקוחה שמראה מודעה ואומרת "אני רוצה משהו כזה". הסגנונות המובנים של הכלים נוחים, אבל כולן משתמשות

בהם. סגנון שבחרת בעצמך הוא מה שיבדיל את העבודה שלך.

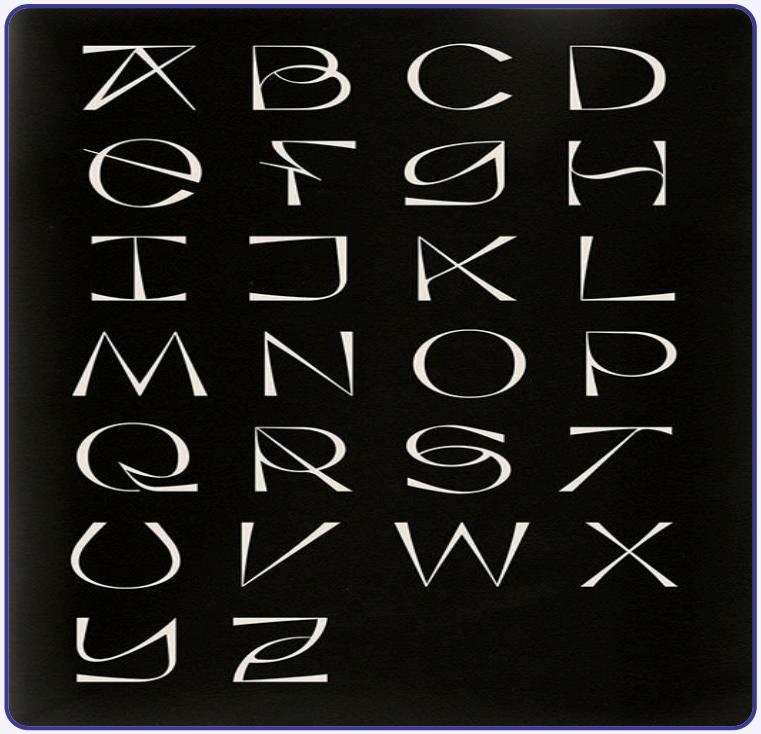

הבסיס: אלפבית לועזי בסגנון מסוים.



התוצאה: אותיות עבריות שלא היו קיימות קודם, באותה רוח.

למה דווקא רפרנס באנגלית? משתי סיבות. הראשונה: אנחנו ממילא רוצות תוצאה בעברית, ולכן המודל לא יכול פשוט להעתיק, הוא חייב לפרש. השנייה: זה מרחיק אותנו מהעתקה ישירה של עבודה עברית של מעצבת אחרת. על זכויות יוצרים בהרחבה, בפרק 10.

פרק 4

פרומפט מתמונה

אחרי שמצאת סגנון, צריך לתאר אותו למודל במילים. את זה לא צריך לעשות לבד: כלי "פרומפט מתמונה" מקבל תמונה, ומחזיר תיאור מפורט של הסגנון שלה, באנגלית, מוכן להדבקה.

1. **מעלים שתיים או שלוש תמונות באותו סגנון,** לא אחת. מתמונה אחת הכלי לומד גם את מה שמקרי בה (צבע, נושא). משתיים־שלוש הוא לומד רק את מה ש**משותף**, וזה בדיוק הסגנון.
2. **מבקשים ממנו ללמוד את הסגנון המשותף,** ולא לתאר כל תמונה.
3. **מעתיקים את הפרומפט שקיבלת,** ומוסיפים לו את המילים בעברית שאת רוצה לראות.

לא חייבים להתחיל מאפס. כדאי לשמור לעצמך תיקייה של טיפוגרפיות שאהבת: מפינטרסט, ממגזינים, מאריזות או מעבודות קודמות שלך. כל תמונה כזאת יכולה להפוך לבסיס השראה, ומשתיים־שלוש תמונות באותו סגנון מקבלים פרומפט מוכן.

פרק 5

שלוש דרכים להזין את המודל

יש לך עכשיו שני דברים: **תמונת סגנון** ו**פרומפט** שמתאר אותה. אפשר לתת למודל את שניהם, רק את אחד מהם, וכל דרך מובילה לתוצאה אחרת.

מה נותנים	מה קורה	מתי זה טוב
תמונה + פרומפט	המודל נצמד מאוד לרפרנס. התוצאה דומה מאוד, רק עם המילים שלך.	כשאהבת את הסגנון בדיוק כמו שהוא.
רק תמונה	המודל לוקח את הרוח, אבל משאיר לעצמו יותר חופש.	כשאת רוצה משהו קרוב, אבל לא העתק.
רק פרומפט	המודל לא ראה את התמונה, רק את התיאור שלה. התוצאה חדשה לגמרי, ולפעמים מפתיעה מאוד.	כשאת מחפשת כיוון חדש, ולא וריאציה.



וריאציה אחת על אותו משפט.



וריאציה שנייה: אותו רעיון, פתרון אחר לאותיות ולקומפוזיציה.

אין דרך אחת נכונה. לפעמים התוצאה הטובה ביותר מגיעה מהשילוב, לפעמים רק מהתמונה, ולפעמים רק מהטקסט. כדאי לנסות את שלוש הדרכים על אותה כותרת, ובשני המודלים, ולבחור.

פרק 6

לנסות, לנסות, לנסות

זה העיקרון הבסיסי ביותר בעבודה עם AI, ובטיפוגרפיה הוא נכון שבעתיים. אותה בקשה בדיוק נותנת בכל הרצה אותיות אחרות. לפעמים ההבדל קטן, ולפעמים אחת מהן פשוט "נכונה" והשאר לא.



"אלה חמדה ליבי", שלוש הרצות. אותה כוונה, שלושה פתרונות שונים לאותיות ולזרימה.

שימי לב לפרטים: בתוצאה טובה האותיות לא חוזרות על עצמן. ת' אחת לא זהה לת' השנייה, כמו בכתב יד אמיתי. זה בדיוק מה שמבדיל לטרינג מפונט, וזה מה שהמודלים יודעים לעשות היום.

פרק 7

הפונט שלך כנקודת פתיחה

יש דרך נוספת, פשוטה וחזקה: להתחיל מפונט שכבר יש לך. למשל פונט מזוהה של מותג, או פונט שקנית.

1. **כותבים את הטקסט בפונט** באילוסטרייטור או בפוטושופ, ומסדרים אותו טיפוגרפית: שבירת שורות, גדלים, קומפוזיציה.
2. **מצלמים מסך** של הכותרת המסודרת.
3. **מעלים למודל** ומבקשים לשמור בדיוק על צורת האותיות, ולהוסיף רק מרקם, חומר, רקע ותאורה.

ככה הקומפוזיציה והאותיות הן שלך, וה-AI מוסיף את מה שהיה לוקח שעות: זהב, ניאון, עץ, פסטל, תלת־ממד.

שני דברים לבדוק תמיד, גם ב-GPT:

הוא עדיין טועה כשיש **הרבה טקסט**. כותרת קצרה עובדת מצוין, פסקה כבר לא.

והוא לפעמים **מתקן אותך**. כשביקשתי פסוק מוכר עם שינוי מכוון של מילה אחת, הוא "תיקן" לגרסה המוכרת, ורק בניסיון הרביעי כתב את מה שביקשתי. לעבור על כל אות לפני שמשתמשים בתוצאה.

פרק 8

מתמונה לווקטור

מה שיוצא מהמודל הוא תמונה, לא אותיות. לרוב זו כותרת, ולכן הדרך הפשוטה ביותר להפוך אותה לחומר עבודה היא "כמו שעשו אבותינו":

1. **לייצר בשחור־לבן.** לבקש מראש אותיות שחורות על רקע לבן, בלי מרקמים. זה הופך את השלבים הבאים לנקיים.
2. **להעביר לאילוסטרייטור ולהריץ Image Trace.** מקבלים צורות וקטוריות שאפשר להגדיל בלי גבול.
3. **ללטש.** לתקן חיבורים, ליישר קווים, לאחד עוביים, ולהחליף אות שיצאה פחות טוב.
4. **לצבוע ולשלב בעיצוב**, כמו כל אלמנט וקטורי אחר.

הליטוש הוא העבודה שלך. ה-AI נותן בסיס מצוין, אבל הוא לא חוסך את העין המקצועית, ולא את התרגול ביד למי שרוצה לשפר את היכולת האמנותית שלה.

פרק 9

בסיס ללוגו



"בר יוחאי נמשחת אשריך": אותיות שנבנו מקווים, שהיו יכולות להיות בסיס לסמליל.

אותה שיטה בדיוק היא בסיס מצוין ללוגו טיפוגרפי. מודל שמקשיב למילים, ועוד בסיס השראה שאת בוחרת, נותנים כיווני לוגו בדקות.

- **מונוגרמה:** לתת כמה אותיות בסגנון מסוים, ולבקש את שם העסק באותה רוח.
- **תמיד בשחור־לבן.** לוגו נבחן קודם בלי צבע, ורק אחר כך מקבל פלטה.
- **הרבה כיוונים, בחירה אחת.** לייצר עשרה, לבחור שניים, ולבנות אותם מחדש באילוסטרייטור.

לא מוסרים ללקוחה את מה שיצא מהמודל. הוא כיוון, לא לוגו. הלוגו הוא מה שאת בונה אחרי זה, בווקטור, עם תיקון של כל אות.

פרק 10

זכויות יוצרים

זו השאלה שעולה תמיד: מותר לעבוד על בסיס עבודה של מישהו אחר? יש כאן שני צדדים.

הצד ההלכתי

זו שאלת רב. יש הבדלים בין מצבים שונים, ומי שזה מטריד אותה, כדאי שתשאל.

הצד החוקי

גם לעבודות באנגלית יש זכויות יוצרים. שימוש ברפרנס כבסיס לעבודה הוא אזור אפור, ולא בטוח במאה אחוז.

הכלל המעשי

אף פעם לא משתמשות בתוצאה כפי שהיא, צמודה לרפרנס. משנות צבעים, סגנון, קומפוזיציה, עד שזה שלך.

לכן הדרך "רק פרומפט" מפרק 5 שווה הרבה: המודל לא ראה את העבודה המקורית, רק תיאור של סגנון, והתוצאה רחוקה ממנה באופן טבעי. וכשמשתמשים בתמונה עצמה, הכלל המעשי חשוב שבעתיים.

מה כבר אפשר לעשות עם זה

טיפוגרפיה מעוצבת היא לא רק כותרת למודעה. כמה מהשימושים שעובדים טוב במיוחד:



פוסטרים ומשפטי השראה, כותרות לשמחות, סטים של מדבקות, הדפסה על חולצה, באנרים, וגרסאות לאותו משפט.

- **מדבקות וסטים:** מילה אחת ("אלופה", "100%", "בדקתי") בכמה סגנונות, על רקע אחיד. חומר מצוין למוצרים ולרשתות.
- **פוסטרים ומשפטים:** משפט קצר שהאותיות שלו הן כל העיצוב.
- **כותרות לאירועים ולשמחות:** הזמנות, שלטים, רול־אפ.
- **מיתוג:** כיווני לוגו, כותרות קבועות למותג, אלמנטים טיפוגרפיים לאריזה.

פרק 12

ומה עדיין לא

חשוב לדעת את הגבול: **מה שהמודל עושה הוא לטרינג, לא פונט.** הוא מצייר מילים ספציפיות כתמונה. פונט אמיתי הוא קובץ שכל אות בו עובדת עם כל אות אחרת, עם מרווחים, משקלים וגדלים, וזו עבודה אחרת לגמרי. יש כלים שמקבלים גריד של אותיות ומייצרים ממנו קובץ פונט, אבל התוצאות עדיין לא מספיק טובות, ולכן לכותרת לא כדאי להשקיע בבניית פונט שלם.

למי שרוצה ללכת צעד הלאה: עם קלוד קוד אפשר כבר היום לבנות קובץ פונט עברי מלא מתוך יריעת רפרנס, כולל סופיות, ספרות ופיסוק, ולהתקין אותו במחשב. זה כבר פרויקט ולא כותרת, אבל זה אפשרי. כנראה שבקרוב זה יהיה פשוט הרבה יותר.

פרק 13

פרומפטים מוכנים להעתקה

הפרומפטים באנגלית, כי ככה המודלים מבינים הכי טוב. במקום מה שבסוגריים המרובעים כותבים את הטקסט בעברית, בדיוק כמו שהוא צריך להופיע, ומשאירים אותו בתוך המרכאות.

כותרת חדשה, בלי רפרנס

```
Hebrew hand-lettering of the words "[YOUR HEBREW TEXT]". Custom drawn letterforms, not a standard font. Style: [bold brush / thin calligraphic / geometric]. Black letters on a plain white background, centered, no other text, no decorations.
```

שחור על לבן, כדי שיהיה קל להמיר לווקטור.

על בסיס תמונת סגנון

```
Use the attached image only as a style reference for the letterforms. Write the Hebrew words "[YOUR HEBREW TEXT]", right to left, every letter correct and complete. Do not copy the words or layout of the reference. Black on white.
```

הביטוי only as a style reference מונע ממנו להעתיק את התמונה עצמה.

הפונט שלך, עם מרקם

```
Keep the exact letterforms and layout of the attached Hebrew text. Do not change, add or remove any letter. Turn it into [polished gold / soft pastel 3D / neon], on a [dark navy] background, with soft studio lighting.
```

הצילום שמעלים הוא הכותרת שסידרת באילוסטרייטור או בפוטושופ.

כיווני לוגו

```
Create 6 different Hebrew logotype directions for the name "[BUSINESS NAME IN HEBREW]",
inspired by the style of the attached letters. Black on white, flat, no mockup, each one
clearly readable.
```

פרק 14

צ'קליסט

- [ ] בחרתי GPT Image 2, ואם אפשר, הרצתי גם ננו בננה פרו להשוואה.
- [ ] יש לי בסיס השראה: שתיים־שלוש תמונות באותו סגנון, לא אחת.
- [ ] הוצאתי פרומפט מהתמונות, או לקחתי סגנון מוכן מהספרייה.
- [ ] ניסיתי את שלוש הדרכים: תמונה ופרומפט, רק תמונה, רק פרומפט.
- [ ] הטקסט קצר, ועברתי על כל אות בתוצאה.
- [ ] ייצרתי בשחור־לבן, והמרתי לווקטור באילוסטרייטור.
- [ ] ליטשתי ושיניתי מספיק, כך שהתוצאה רחוקה מהרפרנס.

הכלי חדש, העין היא שלך

לפני חצי שנה אי אפשר היה ללמד את זה, כי זה פשוט לא עבד. היום זה כלי שיכול להקפיץ את הטיפוגרפיה שלך ברמה משמעותית. מה שיבדיל בין תוצאה של AI לבין עבודה של מעצבת הוא מה שהיה תמיד: הבחירה בסגנון, הסבלנות לנסות, והליטוש בסוף.